

בנצחהטי"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

וישלה

גליון תי"ז

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש 1

בארץ ישראל (מספר טעל.חדש) 079.704.0017 ולדקיש 1

בענגלאנד (מספר טעל.חדש) 03.33015.0717 ולדקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נוסיפו לרשימת המקבלים



להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת וישלח

יעקב שלח מלאכים כדי להחזירו בתשובה * בכיית המלאכים * ימסור עצמו בידי ה' * פעל רחמים לדורות הבאים * ע"י הצדקה בא לענוה * שמירת התורה ממשיך פרנסה * חשיבות היסורים בעולם העליון * היצר הרע מראה עצמו כאח * שלאחפש את האמת יותר מדאי * מן הבא בידו - שוחד * בכח התורה אין היצה"ר מתגבר על האדם * שני דרכים איך יצה"ר נלחם עם האדם * פעל הרחבה לבני תורה * המשכת ישועות בכח סיפורי צדיקים * רמז לו על הגלות והגאולה * אברהם אבינו דואג בכל ר"ח לבניו על גלותם * לצעוק בקריאת אלופי יעקב * יעקב רצה למלטם מעין הרע * אלקים יבקש את הנרדף * ג' מצוות האשה משפיע על חינוך הילדים * והבדילנו מן הטועים

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו וּגּו' (לכ, ד).

בכיית המלאכים

יעקב שלח מלאכים כדי להחזירו בתשובה

בספר אז יאמרו (מהגאון הגדול ר' יצחק

אהרן גאלדברגער שליט"א מו"ץ בק"ק פאפא וומס"ב) מביא סיפור נפלא ששמע מנכר צדיקי בית רוזין, שמקובל אצלם איש מפי איש שהרה"ק מרוזין זי"ע, היה נוהג בכל מוצאי שבת קודש לשתות כוס טי"י חם, לענין 'חמין במוצאי שבת מלוגמא'.

פעם אחת הביא הגבאי הטי"י, ואח"כ הביט מבעד חור הדלת, וראה שהרה"ק אינו שותה, ופתח כמה פעמים הדלת כדי לראות אם כבר יכול להוציא

בשם משמואל (שנת תרע"ב) מביא בשם הרה"ק בעל אבני נזר מסאכטשאב זי"ע הטעם שהשתמש יעקב במלאכי עליון ולא הסתפק בשלוחים בשר ודם, דאיתא במדרש (ב"ר עה, יא) שאמר אשלח לו שליחים אולי יחזור בתשובה. ולזה דקדק לשלוח 'מלאכים' דוקא, מפני שהבין שרק ע"י מלאכים יש תקוה אולי ישוב בתשובה, משא"כ בשליחים מבני אדם הם ודאי לא יצליחו להחזיר את עשו למוטב.

לשתות את הטי"י בראותי את
המלאכים בוכים!?

מסוד עצמו בידי ה'

באור לשמים מפרש כוונת רש"י
'וישלח יעקב מלאכים',
מלאכים ממש. דאיתא בגמרא (ע'
חולין ה, ב; תוס' בכורות מד, ב ד"ה שלא)
אין העולם מתקיים אלא במי
שמשים עצמו כבהמה, שנאמר
(תהלים לו, ז) 'אדם ובהמה תושיע
ה'. ולכאורה יתפלא היאך ישים
אדם עצמו כבהמה, הלא יש בו
דעה להבין ולהשכיל!?

אלא הפירוש הוא כך, שהאדם
הרוצה ליכנס בעבדות
השי"ת מחויב למסור עצמו בידי
השי"ת, ולחשוב בקרבו שאין
ביכלתו לעשות מאומה, רק יקבל
על עצמו שהשי"ת ינהג אותו, ולא
רק זאת אלא מחויב לידע שגם
הבחירה הוא של השי"ת, שאינו
בוחר מדעת עצמו כלום, אלא גם
בחירתו הוא ביד ה'.

ומפרש בזה מאמר הכתוב (דברים
ל, יט) 'ובחרת בחיים',

הכוס, אבל ראה שאינו שתה,
והרהיב עוז בנפשו לשאול אותו:
מדוע רבינו אינו שותה הטי"י!?

ענה לו הרה"ק מרוזין: הלא תדע,
כמו שלכל בר ישראל יש שני
מלאכים המלווים אותו ביום
השבת מבית המדרש לביתו, בן
יש מלאכי חול שמלווים את האדם
בכל ימות השבוע.

פעם אחת נפגשו מלאכי שבת
ומלאכי חול של יהודים
פשוטים, ומלאכי החול ביקשו
מאת מלאכי השבת, היות
שהיהודים שלהם שקועים
בגשמיות, ע"כ ישתדלו להשפיע
עליהם מקדושת השבת קצת, כדי
לזכך ולטהר אותם, ואכן מלאכי
השבת קיבלו עליהם להשתדל
בדבר הזה. ועתה במוצאי שבת
נפגשו שוב מלאכי חול עם מלאכי
השבת, ומלאכי חול שאלו אותם
איך הצליחו להשפיע עליהם
מקדושת השבת?! ומלאכי שבת
סיפרו להם שלא הצליחו, והשני
זוגות המלאכים פרצו בבכי מר.
וסיים הרה"ק מרוזין בשאלה: נו,
איך אתה חושב שהייתי מסוגל

מידו ותלוי בו, זוכה שהקב"ה נוצר לו חסד.

וזהו פירוש מאמר הגמרא אין העולם מתקיים אלא במי שמשים עצמו כבהמה, דהיינו שמתבטל עצמו לגמרי לפני הקב"ה כנ"ל, ומי שעושה כנ"ל זוכה שיתגלה אליו אליהו ז"ל^ט, כי 'אליהו' בגימטריא 'בהמה'.

ובזה מפרש הכתוב 'וישלח יעקב מלאכים', ופירש רש"י מלאכים ממש, כי יעקב אבינו ע"ה היה במדריגה זו, כמו שאמר (בראשית לב, י) 'קטונתי מכל החסדים', לפיכך זכה לזה שבאו אליו מלאכים ממש.

שזהו עיקר הבחירה של האדם, שיודע באמת שהבחירה הוא של הקב"ה, וזהו 'ובחרת בחיים' שהבחירה שלך תהיה בחיים של הקב"ה שנקרא חיי חיים.

וגם מה שיבקש בתפילתו מהשי"ת יבקש רק מתנת חנם, ומרמז דבר זה בלשון הכתוב (שמות לד, ז) 'נוצר חסד לאלפים', שהשי"ת ב"ה נוצר חסד, לאותם שהם בחינת לאלפים, לשון 'שגר אלפיך' (דברים ו, יג) שפירשו בהמות, דהיינו שמי שמחזיק עצמו בבחינת בהמה, ע"י שמפיל עצמו לגמרי תחת הנהגת הקב"ה שהכל הוא

וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲזֵן אֶת הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַגּו' (לב, ח).

פעל רחמים לדורות הבאים

ברור שלא אבד את אמונתו בהקב"ה, שהרי מבואר להדיא במדרש (ב"ר סח, ב) שיעקב אבינו בצאתו מבאר שבע לחרן, אמר עזרי מעם ה' עושה משים וארץ, לית אנא מוביד סברי מן בריי. אלא שראה ברוח הקודש שטוב

החידושי הרי"ם כתב, כי הגם שיעקב אבינו היה מובטח מהקב"ה שלא יעזבוהו, וא"כ למה התיירא ועשה השתדלות להנצל ממנו, והדבר

לו להיות במוצר מאוד, ולפעול רחמים כאילו היה בלי הבטחה כלל, כדי שיצמח מזה טובה לדורות הבאים, לעשות פועל דמיוני שבכל עת שבני ישראל יהיו נתונים בעת צרה כזו, גם הם יזכו להוושע.



קִטְנַתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וְגו' בְּמִקְלִי עֲבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן
הִזָּה וְעַתָּה הִיִּיתִי לְשֵׁנֵי מַחְנֹת (לב, יא).

שעברתי על התורה הרי המקל, אבל 'ועתה' ודרשו חז"ל (ב"ר כא, ו) אין 'ועתה' אלא תשובה, הרי הככר לאכול, 'והייתי לשני מתנות' היינו זכו לשתי שולחנות של עושר וגדולה.

חשיבות היסורים בעולם העליון

הרה"צ ר' חיים אליהו
שטערנבערג זצ"ל

(בספרו קובץ אליהו אות רג) מביא בשם הרה"ק בעל שומרי אמונים זצוק"ל, שהרבנית של הרה"ק רבי יצחק מגשכזי זי"ע, חלתה במחלה קשה, וסבלה יסורים קשים ומרים, ושאלה את בעלה: הלא אתה ממשיך רפואות לאלפים ורבבות מישראל, ומדוע אינך ממשיך לי רפואה!?

עיי הצדקה בא למדת ענוה

זקה"ק הרבי ר' מרדכי לי
מנאדבורנא זי"ע
במאמר מרדכי כתב, שנרמז כאן שבכח מצות הצדקה והחסד יזכה האדם להיות עניו ושפל רוח בפני כל אדם, וזהו הרמז 'קטנת' מכל החסדי"ם' פי' מה שהביאני למדת השפלות, 'מכל החסדים' על ידי הצדקה והחסד שעיי"ז זוכה האדם להיות שפל ועניו.

שמירת התורה ממשיך פרנסה

בדברי ישראל רומז כאן מאמר המדרש (ויק"ר לה, ו) הככר והמקל ניתנו מכורכין מן השמים, אם שמרתם את התורה הרי ככר לאכול, ואם לאו הרי המקל. זהו שרמז 'כי במקלי עברתי', היינו כיון

ואמר: יש לי ללמוד זכות עליו!
והביא שקים גדולים של יסורים
שסבל בחייו, והמלאך הזה נברא
ג"כ מהיסורים, והכריעו היסורים
לכף זכות, ונגמר דינו לגן עדן!
וסיים הרה"ק מנעשכיו ואמר: ראו
נא האיך חשובים יסורים בעולם
העליון!

השיב הרה"ק, דע כי פעם אחת
בעת עליית נשמתו בעולם
העליון, ראיתי שהביאו איש אחד
לדין, ושקלו זכויותיו ועונותיו, ולא
הספיקו זכויותיו להכריע את הכף
לזכות ונידון לגיהנם ר"ל, וכאשר
מסרוהו להמלאך להוליך אותו
לגיהנם, בא מלאך גדול ונורא,



הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשׂוּ כִּי יֵרָא אֶנְכִי אֹתוֹ וְגו' (לכ, יב).

למו להתחבר עם האדם באחדות
וריעות, ובדרך זו מצליח לשקר לו
שאך את טובתו דורש ומבקש
לעשות מצוות ומעשים טובים,
ובאמת מכשילו בעבירות, וע"כ
ידקדק האדם בפלס מאזניים
לבדוק ולחקור היטב על האמת
לאמיתו, שלא יוכל יצרו למושכו
ברשתו.

שלא לחפש את האמת יותר מדאי

אמנם גם במידת האמת צריך
זהירות יתירה, שלא
לחפש את האמת יותר מדאי, שאז
יתבטל לגמרי מעבודת ה', כמו
שהביא בספר אבקות רוכלים (דיבורי

היצר הרע מראה עצמו כאח



בקדושת לוי מפרש כוונת הכתוב,
כי עשו הוא הסטרא
אחרא הוא מלאך המות הוא היצר
הרע, ובקשת יעקב היה 'הצילני נא'
שלא יהיה עשו 'אחי', שלא יתנהג
אתי באחזה כאח, וזהו 'מיד אחי
מיד עשו', שלא יתגלגל שהיצר
הרע יהיה אחי, שלפעמים הם
ושלום היצר הרע מסית לעבירה,
ולעיני האדם מראה כאילו זה
מצוה, ועל דרך זה מתקרב לאדם
ללכדו במהרה לעשות עבירה.

ומבואר גודל חובת הזהירות מיצר
הרע, שזהו דרכו כסל

מדבריו כי שומן מוטב יותר, והלכתי לקנות שומן, ואמר לי המוכר שהשומן טעים ביותר כמו 'שמן', אז הלכתי לקנות שמן ואמר לי החנוני שהוא צלול כמו 'מים', ולכן הבאתי מים שהוא המוכר ביותר מכל המאכלים! זאת אומרת מי שמבקש את האמת יותר מדאי (ווער ס'זיכט צו פיל דעם אמת) הרי הוא נשאר עם קצת מים.

קודש פרק י-א אות קמה) שהרה"ק הבית אברהם מסלאנים זי"ע סיפר על ר' הערשעלע מהארסטאפאלע, שהזמין אנשים לסעודה, והעמיד לפני כל אחד רק ספל עם מים לבד! והתנצל לפניהם ואמר: רציתי להכין לפניכם סעודה עם מאכלים טובים וטעימים מן המוכר ביותר, הלכתי לקנות בשר, ואמר לי המוכר שהבשר הזה טוב ממש כמו 'שומן', הבנתי

וַיֵּלֶן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה וּגו'

(לב, יד).

מן הבא בידו - שוחד

בהליכתו ברחוב העיר, אמר: מה אתם רוצים מהאיש הזה, הוא בסדר גמור, כפי שאני רואה יש לו ידים.... התאזרו בתוקף ותנו לו שןחד, כי הידים של עשו שואפות ומשתוקקות לקבל מנחה מיעקב! ובזה פירש מה שאומרים בהגדה של פסח, והקב"ה מצילנו 'מידם', כלומר השי"ת מציל אותנו בשביל שיש להם ידים הממהרות ליקח שוחד.

פעם התאוננו יהודי העיר סאטמאר לפני המרא דאתרא הרה"ק מסאטמאר זי"ע, שמטעם המדינה נתמנה שופט חדש לבית המשפט, והוא אדם רשע ומרושע שונא ישראל, והיהודים פוחדים ממנו מאוד, אמר להם הרה"ק: אני רוצה לראותו! כשהראו לו את הפרקליט

וַיִּוְתֶר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ וּגְו' (לב, כה).

שני דרכים איך יצה"ר נלחם עם האדם

בכת התורה אין היצה"ר מתגבר על האדם

בגמרא אמרו (הולין צא, א) וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ, חד אמר כתלמיד חכם נדמה לו, וחד אמר כגוי נדמה לו. פירש הרה"ק בעל אבני נזר מסאכמשאב זי"ע (הביאו בנו בשם משמואל בפרשתן) התורה בא להורות לנו, כי יצר הרע דרכו כסל למו עם איש ישראל בשני אופנים, לפעמים בא היצר הרע להילחם עם האדם כגוי, נדמה לו שהיצר הרע פועל בגלוי כגוי, ומפתה את האדם לעבירה, ולפעמים כתלמיד חכם נדמה לו, שהיצר הרע מתלבש באיצטלא של תלמידי חכמים, ובא לפתות את האדם על ידי שהוא מוכיח לו שהעבירה היא ממש מצוה גמורה, ועל האדם להזהר שלא ילכד ברשתו בשני האופנים האלו.

באור יצחק מבאר על פי אמרם ז"ל (קידושין ל, ב) בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין, שע"י התורה הקדושה יכולים להפוך כל התאוות והרע שבעולם להיות טוב, ואין ליצר הרע התגברות כשהם בבחינת ישראל דהיינו כשעוסקים בתורה, אבל כשהם בבחינת 'יעקב' דהיינו המון עם שאינם מתייגעים בתורה, אזי בנקל יכול היצר הרע להתגבר עליו, וזהו שמרמז הכתוב 'ויוותר יעקב לבדו', בלא תורה, 'ויאבק איש עמו', הוא שרו של עשו, הוא הס"מ (תנחומא וישלח ח) הוא היצה"ר (זוה"ק בא מב, א), 'ויאבק איש עמו עד עלות השחר'.

וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאמֶר עוֹד יִשְׁמַךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל וְגו'.

(לב, כט).

מהמשמש בקודש להצית לו את
'הלילקע ציבעך' כי רוצה לעשן,
אמנם הרוח היתה נושבת מאוד,
והמשמש ניסה להדליק פעמים
רבות, אך הרוח החזק כבה בכל
פעם את האש.

והתחיל הרה"ק משינאווא
להתנצל, שאין
בדורותינו את הכח לפעול כמו
שהיה בדורות שלפנינו, וסיפר
מעשה שהיה אצל הרה"ק הרבי
ר' מנחם מענדל מרימנוב זי"ע,
שפעם אחת כשהדליקו הנרות
לכבוד שבת קודש, והחלונות היו
פתוחים, כי מחמת גודל החום של
ימי הקיץ לא יכלו לסגור, ונכנס
לתוך הבית רוח חזקה עד שכמעט
נכבו נרות של שבת, והלך הרה"ק
מרימנוב אל החלון ואמר: רבנו
של עולם, הלא אני צריך הנרות
על שבת קודש לכבודך ולא
לכבודי! ובאותו רגע שוב לא
נשבה הרוח לתוך הבית, ורק בחוץ
נשארה הרוח כבראשונה!

פעל הרחבה לבני תורה

הרה"ק מצאנו זי"ע בדברי חיים
מפרש על דרך הלצה,
דמבואר בזוה"ק (וישלה קעא, א)
דנגיעה בדרך רימו לו שלא יהיו
תומכי אורייתא, ויהיו בני תורה
עניים, והעשירים לא יתנו להם די
סיפוקם, כן הוא בזוה"ק. ולזה י"ל
שלכסוף שבכה ויתחנן לו, הודה
ליעקב ואמר 'לא יעקב יאמר עוד
שמך', היינו שיהיו בני תורה עניים
ויצטרכו לקבל מעשירים, ועשירים
לא ירצו ליתן, כי לא כן, כי אם
ישראל⁵ בבחינת שררה, כי בני
תורה יהיו גדולים בחכמה
ובמעשים טובים ובעלי מעשיות
ממופתים שונים, עד שהעשירים
יצטרכו להם, והמה בני התורה
יהיו בגדר שררה להיות להם כל
טוב, והעשירים יכנעו תחתיהם.

המטכת ישועות בכח סיפורי צדיקים

פעם אחת נסע הרה"ק משינאווא
זי"ע במרכבה, וביקש

הרה"ק משינאווא אמר להם: אל תחשבו שזה מופת, שבאמת אין בכחנו לפעול זאת, אלא כשרוצים לפעול אות ומופת, יכולים לספר בענין זה מעשה מצדיק שפעל ישועות בקרב הארץ, ועל ידי הסיפור ממשיכים את הכח לפעול אותה הישועה, ובאמת לא היה בידי הכח לפעול שידולק הלילקע בתוך הרוח הגדולה אשר נשבת, ולכן סיפרתי מעשה מהרבי ר' מענדעלע, ובכחה פעלתי את מה שפעלתי!

כשגמר הרה"ק משינאווא לספר זאת, אמר להמשמש שיחזור וידליק את הלילקע, וכן עשה, והיה לפלא שאף שהרוח בחוץ היתה כמקודם, מ"מ לא הפריע כלל, ונעשה רצון הצדיק וגדלק היטב.

האנשים אשר אתו התפלאו, איך שאמר שבדורותינו אין הכח לפעול כבימי קדם, והרי ראו בעיניהם שגם אצלו היה כמו אצל הרה"ק מרימנוב, כשהרגיש זאת



על פן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנֶשֶׁה וגו' (לכ, לג).

שיבא הגואל במהרה בימינו
יתרפאו כל נפשות ישראל.

רמז 19 על הגלות והגאולה

אברהם אבינו דואג בכל ר"ח לבניו
על גלותם

מסופר (בספר אוצר הסיפורים) שפעם אחת עלה ברצונו של הרה"ק ר' דוד פורקעס זצ"ל מגדולי תלמידי מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע, לנסוע לארץ הקדושה, וחשב בדעתו שאין נכון לנסוע בלי

באוהב ישראל כתב בזה רמז נאה, א"ת ראשי תיבות ת'שעה א'ב, רמז שלא יאכלו בני ישראל בתשעה באב, 'והוא צולע על ירכו' רמז לגלות, 'ויזרח לו השמש' וגו', פירש"י לרפאותו מהרה לזרוח בשבילו, פי' תיכף היה רפואה ליעקב בהתנוצצות השמש עוד קודם עת צאתה, רמז שקודם

והלך עם הזקן והתפלל שם, וכשגמר התפלה הביאו לפניו סעודה נכבדה, והזקן שאל אותו מה עושים אחינו בני ישראל בגולה האם הם בריאים! והשיב: 'השי"ת פארלאזט זיי נישט!' (הקב"ה אינו עוזב אותם), חזר ושאלו הזקן: האם יש להם פרנסה?! והשיב כנ"ל! ואח"כ שאלו הזקן: באיזה מעמד הם בין הגוים השונאים העומדים עליהם לכולתם ה'?! וענה ר' דוד: השי"ת נוקם את נקמתם ומושיע להם מכל צריהם! וכך שאלו הזקן על כל פרט ופרט על מצבם, ור' דוד השיב כנ"ל שהקב"ה אינו עוזבם.

כאשר סיים לדבר אתו, אמר לו הזקן: הנה זמן הנסיעה ממשמש ובא, וצריך אתה ליסע לדרכך, בא ונלך להספינה! והלכו עד להספינה, והזקן ברכו בברכת הפרידה, ור' דוד עלה על הספינה, אבל באמצע הדרך נתוודע לו, שהספינה שהיה צריך ליסע אתה לארץ הקודש כבר הפליגה בדרכה מקודם, והוא נמצא על ספינה שחוזרת ובאה מארצינו הק', והוא

נמילת רשות מרבו הבעש"ט, ע"כ נסע מקודם לרבו הקדוש וביקש ממנו הסכמה על נסיעתו לארה"ק, והשיב לו הבעש"ט: אני מסכים שתסע 'נאר זעה דוד זאלסט דך נישט באנארישן' (ראה דוד שלא תשתטה), וברכו בברכת פרידה, ונסע ר' דוד לדרכו.

באמצע הדרך עמדה הספינה אצל אי אחד, ומחמת שזה היה בבוקר ולא התפלל ר' דוד עדיין תפלת שחרית, ע"כ הלך מהספינה להאי, אולי ימצא איזה יהודי שיתפלל אצלו כל זמן שתעמוד הספינה, כי דרכה של הספינה לעמוד כמה שעות, ושאל מהאנשים אשר עמדו שם האם דרים יהודים באי הזה, והשיבו אותו: כי שום איש אין דר כאן! פתאום בא לפניו איש זקן נשוא פנים ומהודר מאד, ושאל אותו: האתה הוא ר' דוד פורקעס! והשיב: הן! ומה אתה מבקש?! השיב ר' דוד: אני מבקש איזה בית להכנס להתפלל בו! אמר לו האיש הזקן: בא עמי לחדרי, ושם תמצא מקום מרווח להתפלל,

השגחתי עליהם תמיד בכל פרט ופרט, ובכל צרתם לו צר, ואף בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, ואני זוכר להם את בריתי אשר כרתי אתך!

והנה בראש חודש זה נכנס ג"כ אברהם אבינו לפני הקב"ה, ושאל אותו כנ"ל, והקב"ה השיבו כרגיל, אבל אברהם אבינו לא קבל כעת תשובתו ולא נכנס בלבו, ונעשה רעש גדול בפמליא של מעלה. ואמר לו השי"ת: הנה כעת נוסע דוד עבדי לארה"ק, לך ושאל אותו ותראה שג"כ יאמר לך שאני עוזר להם בכל עת ובכל שעה! והזקן הזה היה אברהם אבינו שהלך לשאול אותך כאשר אמר לו השי"ת, ואתה הסכלת עשו כי לא השבת כהוגן, 'די האסט געדארפט שרייען גיוואלד' (היית צריך לצעוק מרה), כי הצרות גברו מאד ורבו למעלה ראש, עד כי כשל כח הסבל מרוב התלאות והצרות אשר מצאתנו בכל פרט ופרט.

נוסע בחזרה לביתו, והיה לו צער גדול מזה שאחרי כל מסירות נפשו לנסיעה זו הרי הוא חוזר לביתו, ונפלו פניו מאד, ובעמדו כך נבוך ברעיוניו התחיל להתיישב בדעתו מה היה עמו, הלא אמרו לו שעל האי הלזה אין דר שום אדם, ומהיכן הגיע שם הבית והזקן, ומהיכן הכיר הזקן את שמו, והבין מיד שאין זה דבר פשוט, וגם זה אינו דבר פשוט שאפילו לא נפל בדעתו אז לשאול את הזקן מי הוא, והסכים בדעתו שכשיבא לביתו, יסע תיכף להבעש"ט לשאול אותו פתרון הדבר.

בבואו להבעש"ט עוד כטרם פתח פיו לספר דבר, אמר לו הבעש"ט בזה"ל: 'איי דוד איך האב דאך דיר געזאגט, אז די זאלסט דרך נישט באנארישען' (הלא אמרתי לך שלא תשתמה), ושאל אותו: וכי מה עשיתי?! ענה לו הבעש"ט: הלא תדע שבכל ראש חודש נכנס אברהם אבינו לפני הקב"ה, ושואל אותו על בניו מה הם עושים בגולה, והשי"ת משיב אותו תמיד, אל תדאג כי עין

לצעוק בקריאת אלופי יעקב

בצעקה, ואמר בלשה"ק: 'אז מען זאל זיי ווען נישט פארשרייען כאטש איינמאל א יאר, וואלט מען נישט געקענט אויסהאלטן פון זיי' (אם אין צועקים לכה"פ פעם אחת בשנה, לא היו יכולים לסבול מהם כל השנה).

בספר שיח זקנים (ה"א עמוד קסד)
מביא מנהגו של הרה"ק
השר שלום מבעלזא זי"ע לקרוא
'האלופין' שכפרשת וישלח

וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנֵה עֲשׂוּ בָּא וְגו' וַיַּחֲזֵק אֶת
הַיְלָדִים עַל לְאָה וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת (לג, א).

שאין ביכלתו להרע ליעקב ובניו, חפץ היה לכה"פ להכניס 'עין הרע' בבניו, ויעקב אבינו הרגיש זאת, וידוע מספרים סגולה להינצל מעינא בישא שהאם תפרוש גפיה על ילדיה, ואז אין העין הרע שולט בהם, ולכן סידר יעקב אבינו את השבטים הקדושים ליד אמותיהם הק', ובאופן זה ניצלו מעינא בישא של עשו.

יעקב רצה למלטם מעין הרע

אאזמו"ר זי"ע בספרו תורת חיים ואמונה, מקשה לכאורה יפלא וכי השבטים היו ילדים קטנים וחלשים, שיוצרכו לחסות בצל אמם כתינוק הצריך לאמו, הלא אחרי זה לחמו במלחמות אדירות בכל המלכים אשר סביבותם כמתואר במדרשי חז"ל?! ומבאר דכאשר ראה עשו

וַיִּשָּׂם אֶת הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת יְלָדֵיהֶן רֵאשֶׁנָּה וְאֶת לְאָה וְגו'
אַחֲרָנִים וְאֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרָנִים (לג, ב).

עבר לפניהם אמר אם יבא אותו רשע להלחם בי תחלה. הרה"ק משינאווא זי"ע בדברי יחזקאל

אלקים יבקש את הנרדף

פרש"י אחרון אחרון חביב, והוא

עלבון הנרדף להצילו מן הרודף אותו. והנה השפחות ובניהם היו נכנעין ונרדפין מאת אחיהם בני הגבירות, כי קראו להם 'בני השפחות', ולכן היו נכנעים מאד ושבורי לב, וידע יעקב שעשו לא יוכל לעשות להם רע כי ה' יבקש את הנרדף, וע"כ שם אותם ראשונה, ואח"כ לאה וילדיה אחרונים, הגם שהיו בני גבירה אבל לא היו כמו רחל ויוסף שהיו אהובים ביותר אצל יעקב, והיו ג"כ מעט שבורי לב ונכנעים, לכן העמידן לפני רחל ויוסף, ואת רחל ואת יוסף אחרונים, וזה שפרש"י אחרון אחרון חביב היינו שסדרן בסדר נכון ובחכמה נפלאה כדי שינצלו כולם.

מקשה, הלא הדין הוא דאין דוחין נפש מפני נפש, כמו שנפסק בשולחן ערוך (יו"ד סי' קנ"ו) עכו"ם שאמרו לישראל תנו לנו אחד מכם ונהרגנו, לא יתנו להם אחד מהם, דאסור למסור להם אחד בידיים, דאין דוחין נפש מפני נפש. וא"כ איך היה רשאי יעקב להקדים להשפחות וילדיהן ממעם אחרון חביב, ושמא יבא אותו רשע להרוג יפגע בבני השפחות תחלה שהוא כנגד הדין!?

אך הענין כך הוא, כי כתיב (קהלת ג, טו) 'והאלקים יבקש את הנרדף', ואיתא במדרש (ויקרא רבה כו, ה) אפילו הרודף הוא צדיק והנרדף הוא רשע, השי"ת מבקש

וַיֵּרָא אֶת הַנְּשִׁים וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֱלֹהֵי לָךְ וַיֹּאמֶר
הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹקִים אֶת עַבְדְּךָ (לג, ה).

להבין מה היתה כוונתו של עשו כאשר שאל את יעקב 'מי אלה לך', הלא היה ברור לו שהם נשיו וילדיו?! וביאר רעיון נפלא שיש בו מוסר השכל נשגב. דכאשר

ג' מצוות האשה משפיע על חינוך הילדים

הגאון בעל החפץ חיים וצ"ל הקשה, דלכאורה יש

והבדילנו מן הטועים

ובענין ההבדל שבין התנהגות בני ישראל לאומות העולם, מסופר שפריץ אחד שאל את הרה"ק מרוזין זי"ע, למה אתה מחזיק עצמך לאיש קדוש ומנהיג ברבנות, הלא כמוני כמוכם, אני אוכל ושותה וגם אתה, לי יש אשה ובנים גם לך, ומה החילוק בינינו?! ענה לו הרה"ק, אתה חי כדי לאכול ולשתות, ואילו אני אוכל כדי שאוכל להיות! לך יש בנים מפני שיש לך אשה, ואילו יש לי אשה כדי שיהיו לי בנים!

ראה עשו את בניו של יעקב אבינו כולם עומדים באימה וביראה מפני אביהם, דבר שלא היה רגיל לראות אצל בניו שהיו מחוצפים ועזי פנים, התפלא ושאל: מהיכן זכית לכך?!

על כך השיב לו יעקב אבינו, שהכל בזכות שלשת המצוות בהן נצטוותה האשה במיוחד, הפרשת חלה, גדה, והדלקת הנר, והם מרומזים בפסוק 'הילדים אשר חגן' וגו', חג"ן ראשי תיבות ח'לה ג'ר ג'דה, משום כך נראים הילדים באופן אחר ממה שאתה רגיל לראות אצלך.

פאר בלויז

\$250

פונעקט'ס א פארזיכערטע ישועה!

בלושטין

מיר זענען בלויז אייערע
שלוחים, צי טיילן פאר
אלמנות אין יתומים פיש
פלייש און אלע גיטע
מעדנים לכבוד שבת קודש.

ביידן!
נישט מיר
זאגן
איך צו



"אם אתה משמח את שלי
אני משמח את שלך"

נאר!
הש"ת זאגט דיר

מיר זענען אפראווד ביי אלע פאנדס
LACHMEI MORDCHAI - TAX I.D 87-1279722

די קוויק פעי אדרעסס איז
3875090@GMAIL.COM

אדער גייט צו צו די
**גזבר
מעשיין**
און אייער בית מדרש
מיר זענען אויף
דעם פראנט סקרין

צו מנדב זיין
מיט א קרעדיט קארד
ווי אויך OJC קארד
און אלע אנדערע
צדקה פאנדס
רופט אונזער
24 שעה
מתן בסתר ליין
845-286-1007

- פרובירט'ס דאס אויס
- הש"ת זאגט:
- ובהונוני נא בזאת אם לא
- אפתח לכם את ארובות השמים



- עס איז דא אסאך יודען
- וואס האבן שוין ב"ה געזען
- דורך דעם ישועות
- למעלה מדרך הטבע.